

FORMULARZ WNIOSKU

Zgłoszony/a na sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego w dniu: 16.05.2016r.

przez Radną: Annę Chinalską

w sprawie: Podjęcia stanowiska przez Sejmik Województwa Lubuskiego w sprawie wyeliminowania w nowej ustawie „Prawo wodne” podnoszenia opłat za pobór i zrzut wód z gospodarstwa rybackich.

Treść wniosku/interpelacji:

Stawy rybne to nie tylko hodowla ryb, stawy rybne to bogate ekosystemy, środowisko życia wielu gatunków chronionej fauny i flory. Większość stawów objęto różnymi formami ochrony przyrody, w tym rezerwatową czy siecią NATURA 2000. Stawy rybne to zbiorniki małej retencji wód o powierzchni 60 tys. ha. Magazynują wody w wielu zlewniach polskich rzek w ilości 600 mln.m wody rocznie. To trzykrotnie więcej niż zbiornik retencyjny Jezioro. Koszty ochrony przyrody oraz retencji wody na stawach ponoszą w 100 % rybacy stawowi. Dlaczego więc rybacy stawowi mają być opodatkowani za pobór wody?

Możliwość zwolnienia rybaków stawowych z podatku za pobór wody wynika m.in. z zapisów Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Preambuła Ramowej Dyrektywy Wodnej mówi: „ Woda nie jest produktem handlowym takim jak każdy inny, ale raczej dziedzictwem, które musi być chronione, bronione i traktowane jako takie.”

Art. 9. Pkt.1.: Państwa członkowskie uwzględniają zasadę zwrotu kosztów usług wodnych włączając koszty ekologiczne i materiałowe(...) zapewniają, że: polityki opłat za wodę przewidują odpowiednie działania zachęcające użytkowników do wykorzystywania zasobów wodnych efektywnie oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów środowiskowych niniejszej dyrektywy.”

Stawowa wartość funkcji ochrony przyrody i retencji wód znacznie przewyższa wartość produkcji rybackiej.

- polskie stawy produkują rocznie 20 000 ton ryb
  - woda na produkcje ryb to jej użytkowanie bez konsumpcji
- Produkcja 500 kg/ha ryb nie zanieczyszcza wody.

Propozycja załatwienia sprawy: : Proszę o podjęcia stanowiska przez Sejmik Województwa Lubuskiego w sprawie wyeliminowania w nowej ustawie „Prawo wodne” podnoszenia opłat za pobór i zrzut wód z gospodarstwa rybackich
(wypełnić w przypadku wniosku)

.....

(podpis)

*zaznaczyć właściwe

Każdy wniosek składany przez Radnego, zgodnie z § 41 ust. 1 Statutu Województwa Lubuskiego powinien zawierać krótkie przedstawienie stanu faktycznego sprawy oraz (przede wszystkim) **propozycję jej załatwienia.
Wniosek, który nie będzie zawierał propozycji rozwiązania sprawy, będzie traktowany i rozpatrywany jako interpelacja, czyli kierowany do departamentu merytorycznego a nie do Zarządu Województwa.

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Stanisław Tomczyszyn

Zielona Góra, 23 maja 2016 r.

DW.V.40.35.2016

W P Ł Y N Ę Ł O
URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO
 Biuro Sejmiku

25-05-2016

Nr rej. 877 ilość zał. ....Podpis SM .....

Pani

Anna Chinalska Radna Województwa Lubuskiego
w miejscu

Szanowna Pani Radno,

W odpowiedzi na Pani interpelację, złożoną w dniu XX zwyczajnej sesji Sejmiku Województwa Lubuskiego, która odbyła się 16 maja 2016 r. dotyczącą podjęcia stanowiska w sprawie wyeliminowania w Ustawie „Prawo wodne” podnoszenia opłat za pobór i zrzut wód z gospodarstw rybackich, w załączeniu przedkładam projekt stanowiska, które zostanie przedłożone na najbliższą sesję Sejmiku Województwa Lubuskiego.

Z powrotem
Stanisław Tomczyszyn

Otrzymuje:

1. Adresat
2. Biuro Sejmiku Województwa Lubuskiego
3. Aa

STANOWISKO SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

z dnia .....2016 roku

w sprawie wyeliminowania w przygotowywanym przez Ministra Środowiska projekcie nowelizacji ustawy „Prawo Wodne” zapisów dotyczących wprowadzenia opłat za pobór oraz odprowadzanie wody na potrzeby chowu i hodowli ryb

Na podstawie art. 38 pkt 4 Statutu Województwa Lubuskiego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XL/462/13 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 9 września 2013r. w sprawie przyjęcia Statutu Województwa Lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. Poz. 1992) podejmuje się następujące stanowisko:

Sejmik Województwa Lubuskiego wraz z przedstawicielami sektora rybackiego wyraża zaniepokojenie odnośnie planowanych rozwiązań przewidzianych w projekcie zmian do ustawy „Prawo wodne”. Chodzi mianowicie o wprowadzenie opłat za pobór i odprowadzanie wód przez podmioty rybackie, które mogą doprowadzić do upadku gospodarstw rybackich, a tym samym do zaniku stawowej produkcji ryb w Polsce. Proponowane opłaty, tylko za pobór wody, koniecznej do rocznego zaopatrzenia w wodę będą wielokrotnie przewyższały dochody z prowadzonej działalności rybackiej.

Dodatkowo, ograniczenie lub zaprzestanie działalności rybackiej na obiektach stawowych spowoduje oprócz obniżenia dochodów gospodarstw rybackich, również wzrost bezrobocia w sektorze rybackim.

Powyższe działania będą miały również negatywne skutki dla gospodarki wodnej i środowiska przyrodniczego. Stawy rybne bowiem to nie tylko hodowla ryb, ale również bogate ekosystemy, środowisko życia wielu gatunków chronionej fauny i flory. Skutkiem ubocznym proponowanych zapisów będzie utrata wielu cennych siedlisk przyrodniczych objętych różnymi formami ochrony przyrody, w tym siecią NATURA 2000 oraz brak materiału zarybieniowego na potrzeby ochrony i odtwarzania bioróżnorodności wód powierzchniowych.

Uchwalenie ustawy w brzmieniu zaproponowanym w przedstawionym projekcie spowoduje szkody również dla :

- retencji wód,
- planowanego wzrostu krajowej produkcji ryb przez akwakulturę, przewidywanego w nowym Programie Operacyjnym „Rybacktwo i Morze” 2014-2020,

- obniżenia poziomu spożycia ryb przez społeczeństwo na skutek wzrostu kosztów produkcji ryb słodkowodnych,
- ochrony przeciwpowodziowej i przeciwpożarowej,
- klimatu Polski.

Jeśli chodzi o retencyjność, to należy podkreślić, że retencja wód w stawach jest najefektywniejsza, gdyż rzeki i jeziora nie retencjonują nadmiaru wód. Dodatkowo, stawy wzbogacają ekosystemy wodne – równomierny i powolny odpływ wód ze stawów zapewnia stałe przepływy wody w ekosystemach, wpływając na ich prawidłowe funkcjonowanie. Jednocześnie warto nadmienić, iż koszty utrzymania funkcji retencyjnych stawów rybnych ponoszą w 100% rybacy stawowi, w przeciwieństwie do państwowych zbiorników retencyjnych, których utrzymanie stanowi koszt Skarbu Państwa.

Poza tym, należy zaznaczyć, że w art. 9 Ramowej Dyrektywy Wodnej UE mówi się wyraźnie o zwrocie kosztów za usługi wodne, a nie za korzystanie z wód jako takie. Z kolei definicja „usług wodnych” wg FAO stwierdza: „Woda może być uznawana, jako dobro „wolne” w postaci deszczu, rzeki, ale jeśli zostanie ujęta i dostarczona do odbiorcy poprzez kanał, rurę lub inny sposób, staje się usługą wodną”. Gospodarstwa rybackie używają piętrzeń i kanałów przez siebie wybudowanych i na mocy pozwoleń wodnoprawnych sami dokonują konserwacji rzek poniżej i powyżej swoich gospodarstw i nie ma tu mowy o usługach wodnych, a wprowadzenie obowiązku opłat nie znajduje uzasadnienia w RDW. Takie stanowisko jednoznacznie potwierdził Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku w sprawie C525/12 Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Zważywszy na fakt, iż gospodarstwa rybackie obecnie borykają się z dużymi problemami z utrzymaniem produkcji i osiągnięciem satysfakcjonujących dochodów z prowadzonej działalności, zdaniem Sejmiku Województwa Lubuskiego należy podjąć wszelkie działania mające na celu wyłączenie rybaków prowadzących działalność na obiektach stawowych z objęcia ich planowanymi opłatami.